

Φιλοξενία και νηστεία

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

Ένας φιλομόναχος Επίσκοπος συνήθιζε να περιοδεύει μια φορά το χρόνο τις σκήτες και τα μοναστήρια της επαρχίας του.

Σε μια τέτοια περιοδεία, κατάκοπος από τη μακρά οδοιπορία ζήτησε ν' αναπαυθεί λίγο στο κελλί ενός Ερημίτου.

Ο αδελφός, αφού του έπλυνε τα πόδια, έστρωσε τράπεζα να τον φιλοξενήσει.

Δεν είχε όμως άλλο τίποτε να προσφέρει στον Επίσκοπο από ψωμί κι αλάτι που συνήθιζε να τρώγει ο ίδιος.

-Ας με συγχωρήσει η αγιοσύνη σου, άρχισε ν' απολογείται ο Αδελφός για το φτωχό του τραπέζι. Δεν υπάρχει άλλο καλύτερο σ' αυτό το κελλί.

Ενθουσιασμένος ο Επίσκοπος για τη μεγάλη εγκράτεια των Μοναχών, είπε στον Αδελφό:

-Είθε του χρόνου που θα ξανάρθω, ούτε αλάτι να μη βρω.

Άλλος αρχάριος Μοναχός που είχε βάλει όρο στον εαυτό του να μη τρώει ψωμί,

πήγε μια μέρα να επισκεφθεί ένα μεγάλο Γέροντα.

Στο κελλί του βρήκε κι άλλους επισκέπτες. Ο Γέροντας μαγείρευε φαγητό για τους ξένους του. Σαν κάθισαν στην τράπεζα, ο αρχάριος έβγαλε τα βρεγμένα κουκιά που είχε φέρει μαζί του και τα έτρωγε.

Ο Γέροντας που τον είδε, τον πήρε ύστερα από το φαγητό παράμερα και τον συμβούλεψε:

-Όταν τρώγεις με άλλους Αδελφούς, τέκνον μου, απόφευγε όσο μπορείς να δείχνεις την εγκράτειά σου, γιατί παραμονεύει η κενοδοξία να σου αφαιρέσει το μισθό σου.

Αν πάλι είσαι αποφασισμένος να μη παραβαίνεις τους όρους σου, μένε στο κελλί σου κι απόφευγε τις επισκέψεις.

Γεροντικό

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr